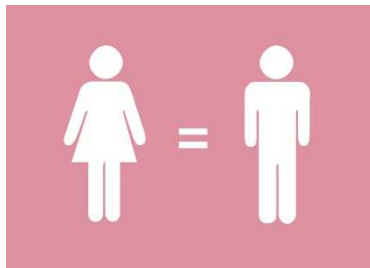

CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

3-4 de setembro do 2022

XXIII ORDINARIO C

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INXUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA
E CON RESPONSABILIDADE PERSOAL ANTE A COVID-19

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE

(tod@s de pé)

@ monitor/a está na sé

SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *nº 3 Unha xuntanza de amor*

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

O camiño da fe é o resultado de dar vida a un evanxeo esixente. Non se trata de cumprir unhas normas, tampouco se trata de facer ben uns ritos, é moito máis, tanto como que implica poñer a vida en xogo. Vivir a fe como nos propón Xesús esixe estar disposto a romper coa propia vida, esixe estar disposto a acarrexar a cruz.

Isto pode parecer demasiado duro, porque a fe nunca debería poñer en risco a vida, pero o evanxeo esixe radicalidade, esixe non ter medos, esixe seguir as pegadas do Señor.

Con Xesús non imos pretender cargar as nosas cruces na vida dos demais, ao contrario, vivir o evanxeo lévanos a renunciar ao noso, ao propio, para compartir cos demais, aínda que isto implique moitas veces ter que cargar coa cruz. Así nos facemos cribles.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Camiñar con Xesús é tarefa comprometida, e leva a carga da cruz. Nós queremos elixir os pasos de Xesús, e confiados queremos pedir perdón:*

Monitor/a

- ✓ Moitas veces queremos vivir unha fe cómoda e non estamos dispostos a cargar a cruz. Queremos unha fe fácil, por iso, Señor, téndenos a túa man
- ✓ Moitas veces queremos vivir a fe pero non estamos dispostos a dar unha man, non queremos complicarnos. Queremos unha fe sen compromiso, por iso, Cristo, téndenos a túa man
- ✓ Moitas veces queremos vivir a fe pero non estamos dispostos a cargar a cruz, queremos unha fe sen esforzos, con só ritos e rutinas, por iso, Señor, téndenos a túa man

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida, dos que se senten marxinados e afundidos baixo a cruz da vida. A todos nos conceda o Señor o perdón dos pecados, e a todos por Cristo Resucitado nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentándolle a Deus no silencio as nosas intencións para esta semana.*

(Silenzo)

Celebrante:

Deus santo, que nos redimiches e nos adoptaches coma fillos e fillas, mira con bondade a esta túa familia, á que tanto amas e fai que cantos cremos na Palabra do teu Fillo, academos a liberdade e a paz que non ten remate. Pedímoscho por Xesucristo, que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *No evanxeo, Xesús, ensina que o seu seguimento acarrexas dificultades. Hai que estar disposto ao sacrificio, á renuncia, á cruz.*

Vivir hoxe o evanxeo sigue a supoñer o mesmo, como lle está pasando a Rolando Álvarez, o bispo máis crítico co réxime do presidente de Nicaragua Daniel Ortega. Escoitemos.

No Leccionario I C páx 245 Sab 9, 13-19 LECTURA

PROCLAMACIÓN DA PALABRA RECOLLIDA NO LIBRO DA SABEDORÍA

Que home de feito poderá coñecer o plan de Deus ou quen se decatara do que quere o Señor?.

Abofé, os pensamentos dos mortais son covardes e inseguros os nosos proxectos.

Porque o corpo corruptible pesa na alma e a tenda terrestre oprime a mente cavilosa.

Se con dificultade imaxinamos o que hai sobre a terra e con traballo atopamos o que está a man, quen pescudará o que hai no ceo?.

Quen coñecerá o teu consello se ti non lle dás sabedoría mandando o teu espírito santo desde o alto?.

Só deste xeito se endereitaron os vieiros dos terrestres, aprenden os homes o que é do teu gusto e son salvados pola Sabedoría.

Palabra do Señor

🎵 *nº 18 Escolta ao Señor* SALMO

(en pé) *No Lecc I C páx 247 Lc 14, 25-33 EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO LUCAS

Nunha ocasión que seguía a Xesús moita xente, volveuse a eles e díxolles:

- Se alguén me quere seguir e non está disposto a romper con seu pai e con súa nai, coa muller e máis cos fillos,

cos irmáns e coas irmás, e incluso coa súa propia vida, non pode ser discípulo meu. O que non carga coa súa cruz e me segue, non pode ser discípulo meu.

Pois, quen de vós, querendo construír unha torre, non se para a pensar no presuposto, a ver se a pode rematar? Non vaia ser que bote os alicerces e non a dea rematado e a xente que o vexa faga riso del, dicindo: "Este empezou a construír e non deu rematado".

Ou, que rei, que sae á guerra contra outro, non se senta primeiro a cavilar se lle chegarán dez mil homes para loitar contra vinte mil? E, se ve que non, cando aínda o ten lonxe, mándalle unha embaixada, pedindo condicións de paz.

Pois así, como non renunciades a todo o que tedes, non hai de vós quen poida ser discípulo meu.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

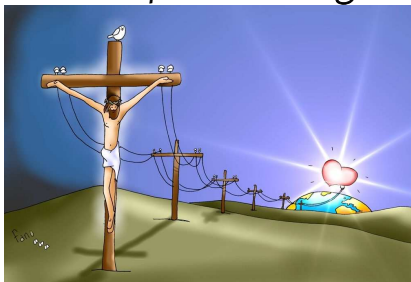

Que nos propón esta Palabra que vimos de escoitar?

Dinos Xesús que para seguilo hai que estar dispostos a pasar pola cruz.

E isto como e cando se fai?

- * pasamos pola cruz cando vemos o difícil que hoxe é educar no valor da renuncia e do sacrificio
- * pasamos pola cruz cando vemos como merma o comunitario e se impón o individualismo
- * pasamos pola cruz cando vemos que se proxecta un encoro nas nosas terras e ninguén fala de todas as piscinas que se enchen
- * pasamos pola cruz cando nos atopamos con veciños e veciñas maiores que se sinten un pouco deixados de lado
- * pasamos pola cruz cando vemos o fácil que hoxe resulta a violencia
- * pasamos pola cruz cando vemos como as parroquias van esmorecendo, e faise difícil manter a esperanza nas aldeas do rural ao ver como imos perdendo servizos
- * pasamos pola cruz cando cremos contra toda esperanza, e estamos dispostos a seguir a Xesús.

PROFESIÓN DA FE

Celebrante Neste encontro parroquial no que renovamos os nosos compromisos con Xesús, queremos respostar na fe á Palabra que vimos de escoitar. Dicimos

♪ *Creo, Señor, pero aumenta a miña fe*

Monitor/a:

Crede en Deus Pai e Nai,

que nos ofrece a vida como camiño para conquistar futuro de gloria e fraternidade?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede en Xesús Cristo,

que nos convida a non esconder as cicatrices, e a levar con honor e dignidade a cruz no noso camiñar seguindo as súas pegadas?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede no Espírito Santo,

que nos ofrece alento no seguimento de Xesús sen medo ás dificultades?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

Crede na Igrexa,

que quere esforzarse por peregrinar na historia seguindo os pasos do Señor, na esperanza da Vida máis alá da Cruz?

Creo, Señor, pero aumenta a miña fe

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: Oremos a Deus Pai, que nos descubre en Xesús unhas actitudes que nos achegan e nos axudan nas dificultades da vida. Oremos dicindo:

NA CRUZ, AXÚDANOS SEÑOR

Monitor/a

- ✓ Pidamos por todos os cristiáns, para que camiñemos na vida cargando as cruces dos que xa non poden máis, oremos
- ✓ Pidamos polas persoas que, co seu afecto e cos seus xestos de tenrura alivian a carga dos demais na enfermidade, na marxinación, na pobreza, oremos
- ✓ Pidamos polas persoas que a día de hoxe están percibindo a vida como sufrimento pola falta de traballo, pola soidade, pola violencia, polos abusos, oremos
- ✓ Pidamos polas persoas que teñen a responsabilidade de gobernar para que vexan sempre polos máis esquecidos: os refuxiados, as persoas maiores, os empobrecidos, oremos
- ✓ Pidamos por todas as persoas que sofren na cruz e merecen un mellor lugar na vida, oremos

Celebrante: Aléntanos, Señor, para atoparte á nosa beira cando o peso da cruz nos faga difícil camiñar, ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén

3.- OS SIGNOS DA COMUÑÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: Non tememos un evanxeo esixente porque confiamos no Pai que nos ofrece a súa man, para coma o seu Fillo Xesús, ser vida para cantos están á nosa beira. Fágase a túa vontade dicimos agora, seguindo o exemplo de Xesús:

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: As nosas mans tendidas uns para os outros expresan a nosa vontade de camiñar xuntos. Acollamos a man de Xesús no que está á nosa beira, así axudarémonos uns aos outros facendo máis livián o peso das cruces. Ensinóounolo Xesús, e fíxoo vivo na súa cruz. Fagámolo nós tamén.

COMUÑÓN

Celebrante: A mesa do altar é a mesa onde o Señor se para, dirixe a súa mirada ao fondo de nós e lémbra-nos que coma o pan, el entrégasenos roto na cruz.

Ditosos nós convidados a esta vida e a este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 **nº 50 Na tardiña baixa da vida**

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, coa túa Palabra e co pan da vida,
alimentas e dás vida a cantos cremos en Ti.

Que estes dons nos sirvan de proveito,
de tal xeito que nos contaxiemos do vivir do teu
Fillo, que vence a cruz resucitando,
e á túa beira vive e reina por sempre eternamente.
Amén.

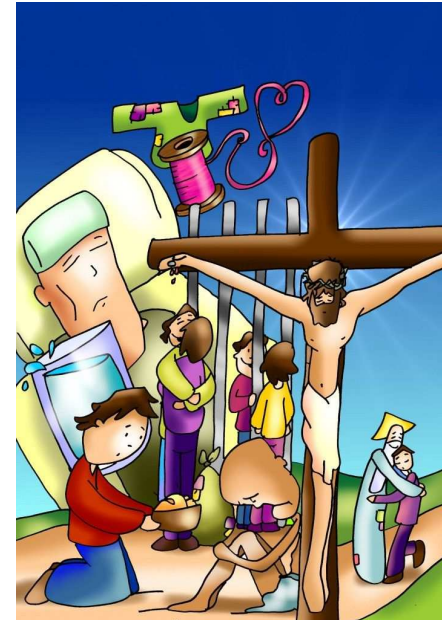
*Xesús demostrounos que non hai que ter medo a que a
cruz forme parte da vida.*

*Que as palabras coas que hoxe temos rezado nos sigan
dando azos para vivir dando unha man aínda que nos
custe esforzo.*

*Non esquezamos o diferente que é vivir querendo que
os demais leven a nosa cruz, a vivir axudando nós a
aliviar as cruces dos demais. Nós, fagámolo ben.*

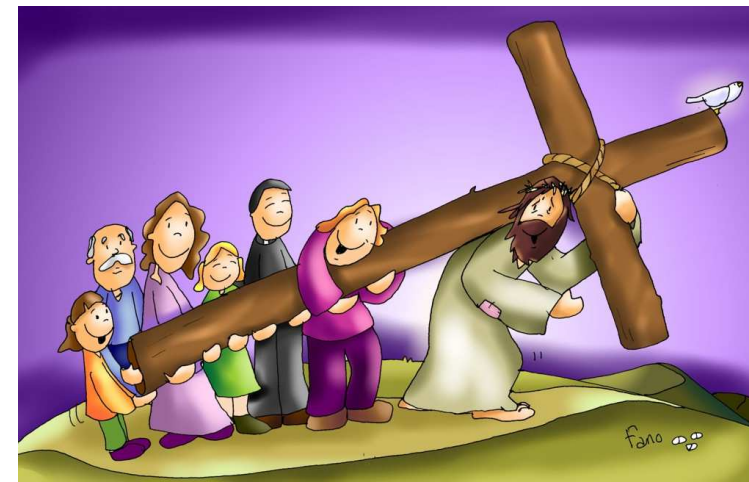
Avisase das misas (ver folla do mes)

*Que teñamos un bo día, unha boa semana,
e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal
e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén*

“O que non carga a súa cruz
non pode ser discípulo meu”

Palabras de Xesús no evanxeo de hoxe

“Nós podemos e queremos dar unha man”